

ikke vel kan sættes lavere end til 4,000 Kr. aarlig og saaledes, at der for hver 5 Mars Tjeneste tiltaas dem et Tillæg af 400 Kr. aarlig, dog at Lønpen ikke kan overstige 6,000 Kr. aarlig.

Til § 4.

(Udkastets § 4). Ifølge Kommissionens Udkast have Skibsinspektørerne Ret til „paa enhver rimelig Tid“ at gaa ombord i et hvilket som helst dansk Skib i deres Distrikt. Det er fundet rettest at lade disse Ord udgaa, idet det affet fra, at den Tidsangivelse, som derved betegnes, synes at være altfor vag, maa være forbeholdt gennem den i nærværende Paragraf omhandlede Instruks for Skibsinspektørernes Virksomhed at give nærmere Bestemmelse i saa Henseende, saafremt Saadant skulde være nødvendigt.

Til § 5.

For Lydeligheds Skyld har man fundet det rettest i nærværende Paragraf at samle alle de Tilfælde, i hvilke det ifølge Kommissionens Udkast paahviler en Skibsinspektør at foretage Eftersyn af et Skib, altsaa ikke blot de i Udkastets § 5 nævnte Tilfælde, i hvilke Eftersynet foretages af Skibsinspektøren af egen Drift eller efter Ordre fra Ministeren, men ogsaa de Tilfælde, i hvilke Eftersynet foretages paa dertil givne Foranledning af Skibets Besætning (Udkastets § 6, 1ste Stykke) eller af Stedets Dyrighed (Udkastets § 8).

Da der ved Stedets „Dyrighed“ maa forstås Stedets „Politidyrighed“, maa dette Udtryk i denne og følgende Paragrafer foretrækkes for det i Kommissionens Udkast benyttede, men ubestemte Udtryk „Dyrighed“.

Til § 6.

At det ikke, hvad Ordene kunde lade formode, ved andet Stykke i Udkastets § 6 er tilfattet at bestemme, at Skibsinspektøren skal være pligtig til at tage Klagen til Følge, saasnart der stilles Sikkerhed for de med Eftersynet forbundne Omkostninger, fremgaar klart af Motiverne til Udkastets § 6; den foretagne Omredaktion sigter til at forebygge denne Misforstaaelse.

Ifølge Kommissionens Udkast have i det heromhandlede Tilfælde Klagerne alene at stille Sikkerhed for de med Skibets Eftersyn forbundne Omkostninger, men det turde være i sin Orden, at Skibsinspektøren bemyndiges til, forinden han tager Klagen tilfølge, at forlange Sikkerhedsstillelse ikke blot for bemeldte Omkostninger, men ogsaa for det eventuelle Erstatningsansvar, som Klagerne maatte ifalde.

Til § 7.

Naar der i første, men ikke i andet Stykke af Udkastets § 6 er fastsat Strafansvar for ubesøjede Klager, da er dette formentlig nærmest begrundet deri, at der i de i første Stykke omhandlede Tilfælde i Reglen ikke vil kunne opnaas nogen Erstatning hos Klagerne, og at den nødvendige Modvægt mod Tilbøjeligheden hos Mandskabet til at en eller anden uhjemlet Grund at forhale Skibets Afrejse derfor maa søges i et alvorligt Strafansvar; i andre Tilfælde af ubesøjet Klage har Kommissionen dertimod ment, at et Erstatningsansvar efter Lovgivningens almindelige Grundsetninger vilde yde tilstrækkelig Betryggelse i saa Henseende.

Der skjønnes imidlertid ikke i nogen af disse Retninger at være Grund til at opstille en sa væsentlig Forskjel med Hensyn til Virkningen af den ubesøjede Klage, efter som den fremkommer fra de i første Stykke eller de i andet Stykke af Udkastets § 6 ommeldte Klager. Hvad de førstnævnte, til Skibets Besætning hørende Klager angaar, er der uden Tvivl indrømmet dem Alt, hvad de med nogen Billighed kunne have Krav paa, naar deres Begjering om, at Skibet underkastes et Eftersyn, tages til Følge, uden at der affordres dem nogen Sikkerhedsstillelse, men iøvrigt synes begge Slags Klager at burde behandles paa samme Maade. Viser Klagen sig at have været ubegrundet, turde det være i sin Orden, at de med Eftersynet forbundne Omkostninger paalægges Klagerne, hvad enten disse høre til Skibets Besætning eller ikke. Befindes Klagen i den Grad blottet for al rimelig Grund, at den maa antages at være fremsat af Modvillie for at forhale Skibets Afgang, er der formentlig lige megen Grund til at paalægge begge Slags Klager Strafansvar, og til at fritage de til Skibets Besætning hørende Klager for at holde vedkommende Aheber og Ladningssejer skadesløs for det Tab, de maatte have lidt paa Grund af det ved Klagen bevirkede Ophold, synes der ikke at være tilstrækkelig Foje, om det end er at formode, at saadant Erstatningsansvar paa Grund af det klagenes Mandskabs Uformuenhed ofte vil vise sig at være illusorisk.

Til § 8.

Skibet stoppes derved, at der af Skibsinspektøren gjøres Anmeldelse for vedkommende Toldsted, der da har at negte Skibets Udflaering; er Skibet imidlertid kun under Forbifjelling, maa dets Stopning finde Sted ved Hjælp af Stedets Politidyrighed. Naar det herom i Kommissionens Udkast § 5 hedder, at Skibsinspektøren maa rette sin Anmodning til Dyrigheden, naar Skibet kun er under Forbifjelling „og ikke kommer i Berøring med Toldvæsenet“, er det fundet rettest at